

ROMANA Gold

Karin Baine

Játszd el, hogy szeretsz

Michelle Douglas

Hoppon maradt vőlegény

Annie Claydon

Vihar a paradicsomban

 HARLEQUIN®
Minden perce különleges™
www.vintonkiado.hu

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátvitelt vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© 2023, Karin Baine – Vinton Kiadó Kft., 2026

A mű eredeti címe: *Surgeon Prince's Fake Fiancée* (Harlequin Mills & Boon, Medical Romance)

© 2021, Michelle Douglas – Vinton Kiadó Kft., 2026

A mű eredeti címe: *Billionaire's Road Trip to Forever* (Harlequin Mills & Boon, Romance)

© 2022, Annie Claydon – Vinton Kiadó Kft., 2026

A mű eredeti címe: *Stranded with the Island Doctor* (Harlequin Mills & Boon, Medical Romance)

• *Magyarra fordította:* Windberg Donatella

Nyomtatásban megjelent: a ROMANA GOLD 41. számában, 2026

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-615-108-187-7

A Romana Gold a Vinton Kiadó Kft. időszaki kiadványa.

A HARLEQUIN® és ™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2026

• *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• *Felelős kiadó:* dr. Bayer József

• *Telefon:* +36-1-781-4351; *e-mail-cím:* info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Karin Baine

Játszd el, hogy szeretsz

1. FEJEZET

– Műtse meg az apámat. Kérem!

Raed Ayad, idegsebész azon a klinikán, ahol Soraya Yarrow nemrég kezdett el orvosként dolgozni, eddig alig szólt hozzá – legalábbis barátságosan. Ennek ellenére néhány perccel ezelőtt a folyosón lesben állt rá, behívta „egy szóra” az irodájába, és valamit motyogott egy bajba jutott országról és nagy felelősségről. Csak miután világosan megfogalmazta kérését, értette meg Soraya, mit akar tőle. Döbbsen kapkodott levegő után.

Közismert volt, hogy Raed nemcsak szakértője a területének, hanem egy perzsa-öbölbeli sziget hercege is. Soraya nem tudta, miért inkább a kórházban dolgozik, ahelyett hogy a palotában élvezné a semmittevés örömeit.

Számára ez nem volt alternatíva. Mindennap és sokszor éjszaka is dolgoznia kellett, hogy az összes számlát ki tudja fizetni. A válás óta csak magáról kellett gondoskodnia, de emellett törlesztenie kellett hűtlen exférje adósságait is. Ezért eladta a házát, beköltözött a húgához annak apró londoni lakásába, és azóta a Central Hospitalban dolgozott.

Élete Raed problémái nélkül is elég bonyolult volt. Amúgy is haragudott rá.

Nem sokkal azután ugyanis, hogy elfoglalta az új állását, adománygyűjtést indított egy neki fontos projektre: egy központot szeretett volna létrehozni fiatal gondozók számára – olyan gyermekek és fiatalok számára, akik felelősséget vállalnak magukat ellátni képtelen szüleikért vagy testvéreikért. A kampány napján pizsamában, copffal, befeketített metszőfogakkal és adománygyűjtő dobozzal járta végig a kórházat. Raed, akivel véletlenül találkozott a folyosón, barátságtalanul, szinte durván visszautasította.

– Magyarázza el még egyszer, mi a helyzet. Olyan lassan, hogy megértsem.

Frusztrált horkantása nem tette szimpatikusabbá Raedet.

– Apám szívrohamot kapott, és kórházban van. Sürgősen bypassműtétre van szüksége.

– És nekem ehhez mi közöm?

A jótékonysági gyűjtésen kívül ez volt az első személyes találkozása Raeddel, egyébként a férfi csak szó nélkül elrohant mellette. Azt beszéltek, csodákat tesz a műtőben, megközelíthetetlen zseninek tartották.

Ebben a pillanatban megborzolta máskor gondosan hátrafésült fekete haját, ápolt szakállá is bozontosnak tűnt.

– Ha a királlyal történik valami, zavargások lehetnek az országban. A betegsége nem kerülhet nyilvánosságra – és maga a kórház legjobb szívsebésze.

– Hadd nézzem meg a naptáramat.

Raed nyugtalan fel-alá járkálása arra az időre emlékeztette, amikor a szülei kórházban feküdtek. Míg a szívbeteg jó eséllyel túlélhetik a betegséget, a végső stádiumú tüdőrákosok esetében más a helyzet. Néhány hónapon belül mindkét szülője meghalt.

– Nagyon is megértem, hogy érzi magát – tette hozzá. – Ülünk le, és beszéljük át nyugodtan a dolgokat.

De Raed tovább járkált.

– Nem érte? Én vagyok a hivatalos trónörökös. Ha apám meghal, haza kell mennem – fakadt ki.

– Ez biztos nem jön teljesen váratlanul...

– Megállapodtunk, hogy átadom a trónöröklést az öcsémnek, Amirnak, de ő most más gondokkal küzd.

– Ó, igen, a baleset... Résztvétem a sógornőjéért. A húgom, Isolde fizioterapeutaként dolgozik az unokahúgával.

A végzetes autóbaleset hat hónapja történt, Soraya húga segített a kilencéves Farahnak újra megtanulni járni.

– Bizonyára megérti, hogy Amirnak nincs kedve uralkodni. A lányának szüksége van rá. Nekem pedig... időre van szükségem. – Raed kimerülten leült az íróasztalához. – Mint említettem, meg-egyeztünk, hogy ő veszi át a trónt, de mielőtt hivatalosan bejelenthetjük volna, megtörtént a baleset. Azóta minden figyelmét a lányára fordítja. Ezért most nekem kell képviselnem apámat Zakiban. – Sőhajtva beletörődött a sorsába.

Soraya valamennyire megértette a rá nehezedő terhet. Szülei nem sokkal a húga születése után megbetegedtek, így már tinédzserként neki kellett gondoskodnia a gyerekről, és háttérbe szorítania a saját vágyait. Megértette, hogy Raed nem szívesen adná fel a karrierjét, a londoni életét.

– Rendben. Megnézem az apját, és beszélek az orvosaival.

– Nagyon köszönöm, Soraya.

A neve a szájából és a hálás pillantása furcsa érzéseket váltott ki belőle – amelyekre ilyen röviddel a válás után még nem érezte magát készen.

Alig tizennégy hónappal ezelőtt omlott össze a világa, amikor rájött, hogy Frank nemcsak meg-csalta, hanem ráadásul az ő pénzéből finanszírozta a viszonyait.

Ő volt az első férfi, akivel komoly kapcsolatot folytatott – miután Isolde végre önálló lett. Az, hogy Frank ügyvédként jótékonyági projektek támogatására szakosodott, bizalmat ébresztett benne. Mivel idejét és pénzét nagylelkűen szentelte jótékonyági célokra, megélhetésüket Soraya fizetéséből fedezték. Soraya csak sokkal később jött rá, hogy Frank a pénzüik nagy részét a titkárnőjével költötte el, és még adósságokat is felhalmozott a nevében. Hamisította az aláírását kötvényeken és hitelmegállapodásokon, és a pénzt luxusszállodákra és drága utazásokra költötte.

Ennek ellenére a váláskor Soraya nem tett feljelentést. Nem akart hónapokig szembenézni vele a bíróságon, hanem gyors, tiszta szakítást akart, hogy előre tudjon nézni. Így aztán el kellett adnia a házát, és ideiglenesen a húgához költözött.

Egy új kapcsolat gondolata távol állt tőle. És ha egy nap mégis újra férfit keresne, akkor olyat, akinek ő az első. Biztos nem olyat, aki egy egész országért felelős.

Természetesen megoperálja a királyt – a fiát pedig, Raedet aggódó rokonnak tekinti, akivel utána már nincs semmi dolga.

Raed még sokáig ült az íróasztalánál, miután a vörös hajú Soraya elhagyta az irodáját.

Egyrészt megkönnyebbült, mert a nő hajlandó megoperálni az apját, másrészt szégyellte, hogy kiöntötte neki a szívét. Orvosként újra és újra szemtanúja volt a hozzátartozók érzelmi összeomlásainak. Soraya egy kolléga, akit alig ismer. Nem lett volna szabad megosztania vele a magánügyeit, még akkor sem, ha azok már régóta nyomasztották. Apja küzdelme a halállal, a lehetséges következmények órá nézve... Szerencsére a király állapota most nem volt kritikus, neki mégis el kellett döntenie, mennyit lehet nyilvánosságra hozni.

A baleset óta, amelyben sógornője életét vesztette, sürgették, hogy térjen vissza hazájába. Ez tönkretette évek óta tartó kapcsolatát, és amúgy sem volt akarta feladni a szabad életet Angliában. Ha azonban kiderülne, hogy apja milyen állapotban van, mégis azonnal haza kellene utaznia, és átvenni a régensséget. Pedig Amir sokkal jobban fel van készülve erre a feladatra.

Kimerülten elővette a mobiltelefonját, és felhívta az öccsét.

– Hogy ment? – Amir tudta, hogy Sorayát szerette volna megnyerni sebészként a bypassműtéthez.

– Beleegyezett – miután megalázkodtam előtte.

– Azt megnéztem volna!

– Nem volt a legjobb pillanatom.

Raed mindig ura volt az érzelmeinek. Még akkor is, amikor Zara elhagyta, mert nem tudta elviselni a gondolatot, hogy Zaki királyi családjában éljen. Az érzelmek mindig is az egyetlen terület volt az életében, amelyet tudott kontrollálni.

Már kis korától kezdve szigorú szabályoknak volt alávetve, de egyetemistaként fellázadt, és az orvostudomány felé fordult. De mint most kiderült, mégsem ura az életének. Ráadásul pont egy kolléganője előtt vesztette el az önuralmát!

Valószínűleg azért, mert túl sok minden történt túl rövid idő alatt. Ehhez hozzájött az elmúlt

napok alváshiánya, az ellenségeskedés, amellyel az a nő fogadta, akinek meg kellene mentenie az apját... Már úgy érezte, a repülőgépen ül hazafelé, miközben a családja Londonban aggódott az apja miatt. Nem csoda, hogy megfélemlkezett magáról!

– Hogy van anya? – kérdezte az öccsétől.

– Visszavitettem a szállodába, hogy pihenessen.

– Helyes. Ott a személyzet gondoskodik róla. A kórházi váróterem nem megfelelő környezet neki. Velünk ellentétben ő nincs hozzászokva.

Amir mellkassebész volt, szintén Angliában tanult. A fivérek most ugyanabban a kórházban dolgoztak.

– Apa érdekében meg kell őriznünk a hidegvérünket. Javaslom, hogy ma aludd ki magad otthon, és holnap látogasd meg, amíg én elkísérem Farahot a fizioterápiára.

Elbúcsúztak egymástól, és Raed úgy döntött, megkérdezi az ügyeletes orvost, milyen állapotban van az apja. Utána meglátogatja az anyját, tájékoztatja a fejleményekről, aztán pihen.

– Szia, Fa-Fa! – köszöntötte Raed másnap vidáman unokahúgát.

A kislány, aki néhány hónapja elvesztette az édesanyját, tudott nagyapja betegségéről, de azt nem tudta, hogy milyen súlyos az állapota. Bár szerette a becenevét, most grimaszt vágott.

– Szia, Raed bácsi.

Raed biccentett az öccsének, aki Farahot kísérte, majd megcsókolta a gyerek arcát.

– Hogy vagy?

Farah frusztráltan ráncolta az orrát.

– Ez nagyon nem jó!

– A gyakorlatok új erőt adnak a lábaidnak.

– Miért? Soha többé nem fogok tudni járni!

A korábbi energikus kislányból, aki alig tudott nyugton ülni, már semmi sem maradt. Mégis volt ok a reményre, hogy újra teljes mértékben tudni fogja használni a lábait. Raed boldoggá akarta tenni, de a világ másik végéről ez lehetetlen volna.

– Dolgozunk rajta, Farah – mondta egy fiatal szőke nő, aki a kislány mögött lépett be a szobába.

– Ő Isolde – mutatta be Farah a kísérőjét.

– Isolde? Két nap alatt másodszor hallom ezt a nevet. Ön nem dr. Yarrow húga? – Raed csak most vette észre a hasonlóságot.

– De, az vagyok. Mindjárt jön, és megyünk ebédelni.

Ugyanebben a pillanatban Raed meglátta Sorayát is az ajtóban.

– Nem tartjuk fel magukat, biztos sok megbeszélnivalójuk van. – Raed megborzongott tegnapi kínos összeomlásának emlékére.

– Isolde velünk jöhet ebédelni? – kérdezte Farah az apjától, aki eddig nem vett részt a beszélgetésben.

– Nem, kicsim, neki a nővérével van találkozója.

– Egy pici lakásban élünk együtt, úgyhogy elégünk van egymásból – mondta Isolde. – Csak viccelek! De néha szívesen töltöm az időt más társaságban, mint a nővéremmel, és nem rossz ötlet Farahhal ebédelni, utána úgyis megint együtt fogunk dolgozni.

– Mi a nagymamával ebédelünk a szállodájában – mondta a kislány. – Lesz scone, macaron és kis szendvicsek.

– Nagyszerűen hangzik. – Isolde barátságosan mosolygott. Farah és közte nyilvánvalóan megvolt a kémia.

Raed tudta, hogy az öccse még nem szeret társaságba járni, de Farah kedvéért szívesen vállalja ezt a kellemetlenséget.

– Kérem, csatlakozzanak hozzánk a húgával – vette át ezért a kezdeményezést. Mivel Soraya fogja operálni az apját, úgysem kerülheti el a találkozást.

– Köszönöm, de... – Soraya habozva lépett be a szobába.

– Semmi „de” – szakította félbe Isolde. – A királyi családdal vacsorázunk.

A könnyörgő pillantás, amit nővére vetett, mosolyt csalt Raed arcára. Gyorsan elfordult, Soraya ne lássa.

– De akkor át kell öltöznünk. Annyi időm nincs.

– Nem kell – biztosította Raed. – Csak mi leszünk ott. Már vár egy kocsis, ebéd után visszahozza ide.

Titokban élvezte, hogy Soraya kényelmetlenül érzi magát. Lám, ő is csak ember!

– Nagyon köszönöm. – A nő udvarias mosolya nem tudta elrejteni, hogy nem örül a meghívásnak, és csak a nővére kedvéért fogadja el.

Raed megértette. Természetesen alaposan utánajárt, mielőtt rábízta apja műtétjét. Soraya körülbelül akkor érkezett a klinikára, amikor sógornője balesetet szenvedett, neki pedig véget ért a kapcsolata Zarával. Akkor még jobban bezárkózott, mint előtte, ezért sem ismerkedett meg Sorayával.

Úgy döntött, ma különösen barátságos lesz vele, elvégre ő menti meg az apját. A saját életét viszont reménytelennek látta.

2. FEJEZET

– Jobban félek ettől az ebédétől, mint a király műtétjétől – súgta Soraya a húgának, amikor az Ayadok mögött a kocsizhoz mentek.

– Ne aggódj, Amir és Farah nagyon kedvesek – biztosította Isolde.

– Ők nem is okoznak fejfájást. Raed viszont szörnyen elérhetetlennek látszik, és mintha el lenne szállva magától. Lefogadom, kihasználja az alkalmat, hogy megmutassa nekünk, ki itt a főnök. – A tegnapi érzelmi kitörése után biztos megpróbálja majd helyreállítani a méltóságát azzal, hogy helyre teszi őket.

– Ne aggódj feleslegesen, inkább élvezd az utat.

Röviddel ezután beszálltak egy hatalmas limuzinba. Raed, aki mélyen a gondolataiba merült, teljesen figyelmen kívül hagyta a jelenlétét, így Soraya még inkább csodálkozott a tegnapi érzelmes szavain.

Nagyon is megértette, mennyire megrázza az apja betegsége, a szülei halála utáni tehetetlenség-érzés őt is arra ösztökélte, hogy még keményebben tanuljon az orvosi egyetemen. Igen frusztráló lehet Raed számára, hogy semmit sem tehet az apja gyógyulásáért, főleg hogy a király betegsége közvetlen hatással van a saját életére.

Raed biztosan nem akart annyira megnyílni előtte a tegnapi rövid találkozásuk során, mégis jóleshetett neki, hogy kiadta magából az érzéseit, bármennyire is kínos volt sebezhetőnek mutatkozni egy idegen kolléga előtt.

Tényleg ezért hívta meg ebédre? Hogy bosszút álljon rajta, és élvezze a feszengését?

– Úgy tűnik, esni fog – törte meg a csendet Raed.

– Szerencse, hogy nem piknikezni akartunk – viccelődött Soraya.

– Jól is néznénk ki – szólt hozzá Amir is.

Bár a tágas limuzin csupa luxus volt, Soraya a rövid utat a hotelig nagyon megterhelőnek érezte. A hangulat feszült volt: csak Farah és Isolde beszélgettek egymással úgy, mint régi barátok, többiek a rövid csevegés után csendben bámultak ki az ablakon.

Tipikus Isolde, villant át Soraya agyán. Impulzív húga mindig rábeszélte olyan programokra, amik egyáltalán nem érdekelték.

– Micsoda látvány! – kiáltott fel Isolde, amikor nem sokkal később átsétáltak a pompás szálloda előcsarnokán.

Soraya nem tudta igazán élvezni a számára szokatlan luxust. Mivel hozzászokott, hogy minden fillért megfog, a gazdagság nem nyűgözte le. Raednek eszébe sem juthat, hogy ő megvásárolható lenne.

– Éljezd az ebédet – kérte Isolde halkan. – Ha valaki megérdemli, hogy kényeztessék, az te vagy. Mindig gondoskodtál rólam. Engedd, hogy most mások gondoskodjanak rólad. Még Frank se tette!

A nővérek egymásra néztek, és elnevettek magukat. Az elképzelés, hogy Frank figyelmességgel és ajándékokkal halmozza el a feleségét, túlságosan abszurd volt.

– Már az első randin rájöhettem volna, milyen is valójában – mondta Soraya. – Ragaszkodott hozzá, hogy felezzük meg a számlát. Ráadásul nekem kellett fizetnem az italomat, mert ő csak csapvizet kért. Önző és kicsinyes volt, csak megjátszotta az empátiát.

Sok időbe telt, mire felismerte az igazi arcát. A rossz tapasztalatok miatt nem mert új férfit keresni az életébe.

– Szerintem Raedet nem csak az orvosi képességeid érdeklik. Mi másért hívott volna meg minket?

– Mert nem hagytaál neki választást. – Soraya remélte, hogy senki sem hallotta a megjegyzést.

– Nem minden férfi csaló. Nyugodj meg, és érezd jól magad! – tanácsolta Isolde, éppen amikor egy elegáns magánétkezőbe vezették őket.

A szoba közepén álló nagy asztalnál egy idősebb hölgy ült lila selyemruhában. Raed egyenesen

odament hozzá, és szeretettel megcsókolta az arcát.

– Kipihentnek tűnsz, anyám.

– Örülök a társaságotoknak. – Megölelte és megcsókolta Farahot és Amirt.

Soraya betolakodónak érezte magát.

– Ők itt dr. Soraya Yarrow, aki kedvesen vállalta, hogy megoperálja apánkat, és a húga, Isolde, Farah fizioterapeutája.

– Nagyon köszönöm mindkettőjüknek, amit a családomért tesznek. – A királyné összetette a tenyerét, és elegánsan meghajolt.

– Felség – hajolt meg Soraya is.

Amikor Isolde is meghajolt bőr miniszoknyájában, a királyné azt mondta:

– Hagyjuk a formalitásokat. Önök a család barátai, szólítsanak Djamilának.

– Örülök, hogy megismerhetem, Djamila. – Isolde ösztönösen megölelte a királynét.

Az asszony meglepetten pislogott.

– Én is örülök. Együnk? – Isolde-nak helyet mutatott Farah és Amir között, Sorayának pedig jelezte, hogy üljön Raed mellé.

– Köszönöm a meghívást – súgta Soraya, amikor Raed hátrahúzta a székét. – Látom, mégiscsak jó a modora.

Raed zavart képet vágott.

– Tessék?

Nyilván nem emlékszik az adománygyűjtéskor esett találkozásukra és a durva visszautasítására. Soraya elpirult. Hogy is merhetett ilyet mondani egy olyan pillanatban, amikor Raed rendkívül udvarias vele? Vagy csak az anyja jelenlétében viselkedik így?

– Nem emlékszik. Már régebben történt. Nem fogadott... túl szívélyesen a klinikán. – Hogy ne hozza kínos helyzetbe a családjá előtt, Soraya halkan beszélt. Mindenkinek vannak rossz napjai, főleg egy olyan szakmában, ahol gyakran élet-halál kérdéssről van szó.

– Magára biztos emlékeznék – felelte Raed.

– Aznap adományokat gyűjtöttem a fiatal gondozók számára. Pizsamában.

Raed gondolkodva ráncolta a homlokát.

– Copf? Fekete fog? De, emlékszem. Akkoriban magánéleti problémáim voltak – már megint. Persze ez nem mentség a gorombaságomra. Bocsánatot kérek.

– Semmi baj. Mindenkinek vannak rossz napjai.

Raed beismerése azt bizonyította, hogy ő is hús-vér ember. Valószínűleg nem annyira elérhetetlen és hideg, mint ahogy megítélte.

Ajtó nyílt, és több pincér hozta be az ételt: illatozó teáskannákat, kis süteményekkel és szendvicsekkel teli tálcákat. Miután elmentek, mindenki jó étvággal nekilátott.

Soraya éppen egy lazacszendvicsbe harapott, amikor Raed feléje hajolt.

– Épp túl voltam egy szakításon. Nem maga ellen szólt. Nem lett volna szabad magán levezetnem a rosszkedvemet. Sajnálom.

Soraya látta, hogy komolyan gondolja. Megértette a fájdalmát: neki is még mindig fáj a kudarcba fulladt házassága. Az, hogy Frank megcsalta, és hogy nélküle jobb neki, nem változtatott semmin. És lám, ránézésre Raed tökéletes életet él, valaki mégis összetörte a szívét.

– Semmi baj. – Ösztönösen megsimogatta a férfi térdét, de rémülten azonnal visszahúzta a kezét.

Elpirult – főleg mert érezte, ahogy Raed megmerevedett az érintésre. Zavartan bámult maga elé az asztalterítőre. Mit tegyen? Úgy döntött, átsiklik az eset fölött.

– Valószínűleg én is túlérzékeny voltam, mert nekem is egy szakítást kellett feldolgoznom. Azóta elváltam.

– Sajnálom. Mindig nehéz, amikor egy kapcsolat véget ér. Mi Zarával nem voltunk házasok, mégis nehezen tudtam túltenni magam a szakításon. Talán ha házasok vagyunk, támogatott volna.

– Sajnálom – mormolta Soraya is, és visszatartotta az újabb késztetést, hogy vigasztalja.

– Dr. Yarrow, biztos csodálkozik, hogy itt ülünk, beszélgetünk és eszünk, miközben a férjem